

ISSN 1331-2189

Vjenčić - Венчик

Savez Rusina Republike Hrvatske
Союз Русинох Републики Горватской

BROJ
ЧИСЛО

110 | 3/2024

Започала школа

Петровски школяре

Започал септембер, забренкал школски бренчок и ознова ше у школским дворе зачули дзэцински гласи и шміх. Школа отворела свой дзвери, а школяре ше ознова нашли у своїх учальњох и школских лавкох, лем тераз за рок старши. У петровскай школы з приредбу прывитані аж дзевеццеро школяре 1. класи и то шыцкі дзівчата. Родичнох, госцох и присутных прывітал директор Златко Мілич и начальнік Општини Богдановцы Марко Барун.

Петровски школяре и директор прывітали дзевеццеро першокласніці

У школскім 2024/2025. року, у петровскай школы настава руского языка и культуры запровадзена у шыцких класах. Од 1. по 8. класу подзелены су до шейсцох воспитнно-образовных групп, та ше у комбінації нашли 3. и 4. класа, а при висших 6. и 8. класа. Заступени модел Ц и 5 годзини тижнево по группі. Наставу преподаваю два учительки, Наталія Гнатко и мр Илона Гречешин. У матичнай школы ёст два воспитнно-образовны группы, а у ОШ Стари Янковцы, од 1. по 8. класу школяре подзелены до трох воспитнно-образовных групп. Як у Вуковаре, так и у Старых Янковцах, школяре маю два годзини по группі тижнево, а преподава им учителька мр Илона Гречешин.

Пред школярами нови задатки. Жадаме им велью успіху у роботі.

Наталія Гнатко

BROJ / ЧИСЛО **110**
GODINA / РОК **2024.**

„VJENČIĆ“

Izдавац: Savez Rusina RH
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Facebook: Savez Rusina RH Vukovar
За издавача: Dubravka Rašljanin
Уредништво: Vukovar,
Vijeća Europe 93
Tel.: 032 428-342
IBAN HR1623400091110057465
Tisk: Certis d.o.o. Cerna
Naklada: 400 primjeraka

„ВЕНЧИЋ“

Видава: Сојуз Русина РГ
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Фейсбук: Savez Rusina RH Vukovar
За видавателя: Дубравка Рашиљанин
Редакција: Вуковар,
Ради Европи 93
Tel.: 032 428-342
ИБАН HR1623400091110057465
Друкуче: Цертис д.о.о Церна
Тираж: 400 прикладніки

Tiskano - Друковане
9 / 2024

Цјена
0,70 €

Rukopisi se ne vraćaju.
Рукописи ше не врачаю.

SADRŽAJ - ЗМИСТ

Започала школа	2
55 роки од народзеня - Любици Гаргай	4
Вельки желєни	8
Лето - найкратша рочна часц	11
Наша учителька / Naša nastavnica	11
Допита писня	12
Ешень у городу / Jesen u gradu	12
Перши дзень школы	13
Благослов школярох на початку нового школского рока у Петровцох	14
Повязаносц / Connectivity	15
Отримана Летна школа за основношколски возраст у Ораховици	16
Знова ше танцовало чардаш у центру Чаковцох	19
Културна манифестация Миклошевци 2024	20
26. Смотра фолклору „ЧАК 2024.“	21
Чудесни швет	22
Забавни боки	23
Загадки	25

Насловни и остатні бок: Ивана Бики: Сцигла єшень

Уредништво: Vera Zelinac (главна и
одговорна уредница), Anežka Balatinac,
Ljubica Harhaj, Manuela Dudaš, Lesya
Mudri i Vladimir Proviči.

Savjet uredništva: dr. sc. Oksana
Timko Đitko (предсједница), Marijana
Džudžar, vl. Vladimir Sedlak

Lektori: Marija Vulić (русински језик),
Andreja Magoč (хрватски језик).

Tiskanje potpomaže Savjet za
nacionalne manjine Republike Hrvatske.
Naklada: 400 primjeraka

Редакција: Вера Зелинац (главна и
одвичателна редакторка), Агнетка
Балатинац, Мануела Дудаш, Любица
Гаргай, Леся Мудри и Владимир
Пропчи

Совит редакцији: д.н.ф. Оксана
Тимко Ђитко (предсједница),
Маријана Џудџар, о. Владимир
Седлак

Лекторе: Мария Вулич (руски језик),
Andreja Magoč (хрватски језик).
Друковане помага Совит за
национални меншини Републики
Хрватске.

55 роки од народzenia ЛЮБИЦИ ГАРГАЙ

Любица Гаргай народзена 17. августа 1969. року у Петровцах. Школовала ше у Петровцах и Вуковаре, дзе закончлела штреднюю тарговецкую школу. Длуги роки робела у сваём фаху, а познейшэ як особны асистент. Презвесны часы дзелела судьбу вигнатах Вукварчаньох, а да Вуковару ше врацела 2003. року дзе и нешка жыє.

Поэзию почала писац ище як дзивче, а познейшэ предлужела зоз писаньем. Длugo писала лем за одроснутых, а у штредніх роках живота почала писац и за дзеци. Пише по руски, а сама стихи преклада на горватски язык.

Писні ёй по тераз обявлены у двух

НЕСТАШНИ КУРКИ

Курка курку бухла,
до когута штухла.
Когут ше престрашел
живину поплашел.

Шмеяли ше курки,
на когута джмуркли.
Вон ше зачэрвенел,
у шерцу скаменел.

Два курки нёсташни,
найлепши пайташки,
фиглі віше виводза,
по дворику бродза.

антологийах поэзии „Поэзия и проза Русланцах и Українцах у Горватской“ (2000) и „Русински ренесанс“ обявленей у Мадярской (2008). Ма виданы пейц самостойны збирки поэзии „Рускей писні“ (2008), „Немирни погляд“ (2018) и „Перли“ (2024) за одроснутых, як и „Чаривна лабдошка“ (2017) и „На гайзибану до вселени“ (2022) за дзеци.

Порихтала Лю. Гаргай

ДИН-ДОН ДОНЧОК

Дин-дон дончок, бренка дзвончик,
у улічки, у школички.

Вошли дзеци до учальні,
бо су знаня шицки жадни.

А вец дзвончик, дин-дон дончок
заш забренкал, дзеци чекал.

Дзеци ше му зрадовали
одпочивок дочекали.

Та на дворик вишли шпивац
и дакус ше одпочивац.

А кед знова вон забренка
чека на ніх учителька.

Та так днями и роками
буду слухац и не стукац.

Та так днями и роками.
Цо з ніх будзе? – Добри людзе.

55 godina od rođenja LJUBICE HARHAJ

Ljubica Harhaj rođena je 17. kolovoza 1969. godine u Petrovcima. Školovala se u Petrovcima i u Vukovaru gdje je završila srednju trgovacku školu. Dugi niz godina radila je u struci, a kasnije kao osobni asistent. Tijekom Domovinskog rata dijelila je sudbinu protjeranih Vukovaraca, a u Vukovar se vratila 2003. godine gdje i danas živi.

Poeziju je počela pisati još u dječjem uzrastu, a nastavila je i kasnije. Dugo je pišala samo za odrasle, a u srednjim godinama svoga života počela je pisati i za djecu. Piše na rusinskom jeziku, a sama stihove prevodi na hrvatski jezik.

NESTAŠNE KOKE

Koka je koku gurnula,

u pijetla bocnula.

Pijetao se prestrašio
živinu poplašio.

Smijale se koke,
pijetlu namigivale.

On se zacrvonio,
u srcu skamenio.

Dvije koke nestašne,
najbolje prijateljice,
šale uvijek izvode,
lutajući po dvorištu.

Pjesme su joj do sada objavljene u dvije antologije poezija, "Poezija i proza Rusina i Ukrajinaca u Hrvatskoj" (2000.) i "Rusinska renesansa" objavljena u Mađarskoj (2008.). Objavljeno joj je pet samostalnih zbirki poezije "Rusinske pjesme" (2008.), "Nemirni pogled" (2018.) i "Perle" (2024.) za odrasle te "Čarobna loptica" (2017.) i "Vlakom u svemir" (2022.) za djecu.

Priredila Lj. Harhaj

DIN-DON DONČIĆ

Din-don dončić, zvoni zvončić,
u uličici, u školici.

Ušla djeca u učionicu,
jer su znanja željna sva.

A onda zvončić, din-don dončić
opet je zazvonio, djecu čekao.

Djeca mu se obradovala
i odmor dočekala.

Na dvorište su izašla pjevati
i malo odmoriti.

A kad ponovo on zazvoni
učiteljica na njih čeka.

Tako će danima i godinama
slušati i biti tihi.

Tako danima i godinama.
Što će od njih biti? – Dobri ljudi.

БЛИХА НА ФРИШТИКУ

РОВНІНО МОЯ

Ровніно моя
ровна и красна,
така ши мила
як мац ми власна.

Ту сом родзена
и ту иснуем,
цали свой живот
тебе даруем.

Ровніно моя,
родими краю,
тебе я шпивам
у кождим гаю.

А кед вчас рано
слунко виходзи,
найкрасшы сличкі
тебе приноши.

У зарну жита
твойе богатство,
у вредных рукох
твойе нашлідство.

У мирней рики
твойе надія,
белавим небе
дзе хмарка пліва.

Ти ми наймилша
веліка радосць,
у тебе мила
чека ме старосць.

Роки преходза,
а я щешліва,
же сом у тебе
живот прежила.

Зашвицело слунко ясне,
ноц ше скрила споза брега,
отворела свой очка,
блиха мила, швидка, шмелла.

Пошла умиц капри з очох,
та и з каладонтом зуби,
направела и фризуру,
таку як лем вона люби.

Загурчали празни гурки
у жалудку, так без пихи,
же на шоре тераз фриштик,
цалком ясне нашей блихи.

Цо за фриштик нешкад будзе?
Чи колбаси, чи сланіні,
чи бендова, кирдавици,
лібо танер студзеніні?

Наша блиха сце буц витка,
гледа себе пахульочки,
преліва их зоз йогуртом,
же би були смачны, мегки.

А вец ище шольку чаю,
зоз натреном засладзену,
тераз блиха порихтана
за роботу, першу змену.

ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА

Кед Марча була мала
лабдочку вона мала,
лабдочку нє гоч яку,
чаривну, праву таку.

Шицко вона сцела:
през обруч скакала,
по дворе бегала,
над хижу лецела...
Цо Марча здумала,
то вона робела.

О, яка була прекрасна
тота чаривна лабдочака,
знала буц и невидліва
за други дзецински очка.

Дзе нєшкад лабдочка тата?
— дзеци ше часто питаю.
Можебуц зоз Марчу пошла
кед ше одселела з kraю.

BUHA NA DORUČKU

Zasijalo sunce jasno,
noć se skrila iza brijege,
otvorila je svoje oči,
buha draga, brza, smjela.

Krenula je umiti krmelje iz očiju,
kaladontom zube,
napravila i frizuru,
onakvu kakvu voli.

Zakrčala prazna crijeva
u želuci, tako bez ponosa,
da je sada na redu doručak,
sasvim je jasno našoj buhi.

Što će za doručak danas biti?
Kobasicu, slanina,
švargla, krvavice,
ili tanjur hladetine?

Naša buha hoće biti vitka,
traži sebi pahuljice,
preliva ih s jogurtom
da bi bile ukusne, meke.

A onda još i šalicu čaja,
s natrenom zaslđenu,
sad je buha spremna
za posao, prvu smjenu.

ČAROBNA LOPTICA

Kad je Marća bila mala
lopticu je ona imala,
lopticu ne bilo kakvu,
čarobnu, pravu takvu.

Svašta je ona htjela:
kroz obruč skakala,
po dvorištu trčala,
iznad kuće letjela...
Što je Marća smislila,
to je uradila.

O, kako je bila prekrasna
ta čarobna loptica
znala je biti i nevidljiva
za druge dječe oči.

Gdje je danas loptica ta?
– djeca se često pitaju.
Možda je s Marćom otišla
kad se iz kraja odselila.

RAVNICO MOJA

Ravnico moja
ravna i lijepa,
tako si draga
kao majka rođena.

Tu sam rođena
i tu postojim,
cijeli svoj život
tebi darujem.

Ravnico moja,
rodni kraju,
tebi ja pjevam
u svakom gaju.

A kad zorom
sunce izlazi,
najljepše prizore
tebi donosi.

U zrnu žita
tvoje je bogatstvo,
u vrijednim rukama
tvoje naslijedstvo.

U mirnoj je rijeci
tvoja nada,
plavom nebu
gdje oblak plovi.

Ti si mi najdraža
velika radost,
u tebi draga
čeka me starost.

Godine prolaze,
a ja sam sretna,
jer sam u tebi
život proživjela.

ВЕЛЬКИ ЖЕЛЕНІ

третя часць

(вірівок зоз приповедки)

Рушане до першої класи основнай школы за Матея було барз радосне дожице. Несцерпезітво обчековал вжац на свой плеця нову школскую ташку на хторей, подрозумуюч ше, була слика ноцнага неба зоз прекрасними планетамі, а там дзешка, цалком горе, видзело ше и авіон хтори „путавац“ до вселени. З нукашнаго боку, кед отворел ташку, тато дал наліпіц слику Велькаго Желенага, же би Матея провадзел на кождэй драги и же би „мерковац“ на нъго.

Ані сам уж не зна як то шыцко було, але памета же ше му пачело. Спочатку бул покус ганьбліви, так му гварела мама кед ше ей віпитовал о початкох свогаго школована, а познёйше, кед ше упознал зоз шыцкіма у класі, барз ше му попачело же нараз ма телью велью товаришох.

Найбаржей ше складал з Бруном, а од початку ше му попачела Тена. Кед би ю стретнул, цошка би му закруцело у бруху, не шмел ані попатриц на ню як ше барз ганьбел од ней, а ані сам не знал причину.

Бруно замерковал його симпатию спрам Тени, та почал з нім франтовац же ше залюбел. Матей ше гнівал и не сцел пріпонац, але у шерцу знал же му Тена милша як други дзівчата з класі.

Цошка ше ані не здогадуе цо учели у тей першоі класі, бо му розум бул баржей завжкати з пріпартаньем на Тену и зоз шыцкіма дожицамі з товаришамі.

Щесце же и мама робе-

ла у ёднай школи, та му помогла кед му дагдзе „запло“, а поправдзе, кельо ше здогадуе, ані ше не учело ніч таке чекке.

Читац и писац знал, видзело ше му, наіспце уж оддавна. Мушел научыц кед сцел бавиц бависка на інтернету. Аж и англійски часточно научел. Посылали го прыватно до школи. А у предшколы шыцко утвардзел ішце баржей. Раховац не знал велью, але гварела му учителька же ест часу, же научы. Од шыцкаго найбаржей запаметал тоту биловласу Тену. Очі ей були белаві, а лічкаааа, лічка були такі червееені! Здыхнул себе віше кед ше здогаднул яка була красна. А кед ше ошміхла и попатрела на нъго так „сподока“, аж ше му у главі круцело. Кед би ше не ганьбел, скакал бы од радосци як пішичок кед газда приходзі дому.

Запатрел ше дзешка далёко, та ані не видзел мацер же станула коло нъго на тераси апартману хторого резервовали за одпочивок у ёдним малим месце недалёко од Задру, скорей початку нового школскаго рока. Рушал до штвартай класі.

Тато пошол на аэродром до Спліту по Філіпа и його фамелію, а вон и мама з нецерпеньем чекали кеды збача жовто-златни Пежо 3008, хтори тато купел початком мая того року.

Як ше Матей столовішал зоз Філіпом, так ше и родичи столовішели. Філіпово, правда, бивали у Немецкай, але за векши швeta и на одпочивок віше приходзели до діда и бабі до валалу и на Ядранске

морю. Так их раз Матейово родичи поволали най их націвіа у Вуковаре и од теды постали добри товарише. У Вуковаре их Матейово водзели на Водутурню, на Дунай, до Адици и по цалым варошу. Раз полуднівовали фіш у ёдним ресторане на Дунаю, а Філіпово гуторели же и вони муша прысц до ніх, до Немецкай. Найлепші кед „октоберфест“, бо, як гварел Філіпів оцец, то справди ўдно окремне дожице. Добре ше складали, та ше коло шыцкаго лёгко порадзели, а и хлапцы любели буц ведно.

Порадзели ше же того року рочны одпочивок препрвадза ведно, а понеже у обідвох фамелійох хлапцы були єдині дзеци, раховали же ше буде ведно бавиц, та им будзе интересантнейше на одпочивку.

Мама облапела Матея и притулела го гу себе, а вон ше не однімал. Кед ніхто не патрел, любел ше розмазовац з маму, але накеди би дахто пришол, не дал най го облапя лебо бочка, ша озда є не беба.

– То ше лем беби бочка – раз гуторел мами кед го пред товаришамі зоз школы сцела облапиц и побочкац, а вона ше лем ошміхла и розбуртавела му власі. Знала вона же ей син сце віпатрац одроснутши и же не любі кед го товарише видза як го мац розмазуе, але дзекеди себе не могла помогнуц. Любела го, як и кожда мац свой дзецко, та шерцо часто мало векши упліў як розум, кед бул у питаню ей син.

– Ту су, ту су, сцигли!
– поскочел Матей и однял ше з

мацеровога обняца. Вибегнул на паркинг коло апартману, не могол дочекац же би Филип вишол з авта.

Розбегли ше ёден тутому, пооблапяли ше и поздравели ше як кед би себе були власни, а не лем товарише.

Обидвої родичи ше ошміхли, радосни же ше іх хлапци так радую ёден другому. Поздравели ше и вони медзи собу, а веџ им Матейово помогли однесц торби до апартману хтори бул дораз обок іх.

Було то ёдно красне апартманське населене дзе людзє бивали як у своїх квартельох, а дораз под терасамі, коло 20-30 метераў далей були пляжа и морйо. Морйо на самім уходзе, коло 20 метераў далеко не было барз глібоке. Матейови, хто-ри бул дакус висши од метера, было по шию. Але знаў плявац и не бал ше буц у воді, лем мама віше муштровала тату же най го не пуща самога.

Тато, з другога боку, думал же Матей досц велькі и одвічательны же би не пошол до глібокага моря, але – маму віше муши слухац, нагей тату? – питал ше Матей.

– Муши, муши, – гуторел тато и влапел го за руку, док у другей ношел товаришову торбу. Матей ше дакус нахмурел, бо не любел же би го тато тримал за руку пред Филипом. Одцагавал ше и нахмуравел оберва, але тато го ёднак цагал.

– Ходз, цо ци? – гуторел оцец

– Пущ ме, цо ши ми так сціснул руку, як же не знам сам ходзіц – гнівал ше Матей.

Аж тэраз оцец зрозумел у чым „фора“ и дораз му-пушцел руку.

Кед ше огляднул, видзел же и Филип исто прешол. И його тато з ёдну руку цагал

куфер на колескох, а з другу тримал Филипа. И гевтот ше однімал.

Праве сцігли по гарадичи, та тато и мама помогли Филиповім однесц կуфры горе, а Матей и Филип чекали док им не поведза ѿ тераз на шоре. Обидвоме ше наздавали же по-ведза – купане. Ноц ішча була далеко, слунко пекло, а морйо их волаю.

Родичи як кед би „пречитали“ іх думкі. А як би и не. Кажды родитель зна ѿ його дзецко жада, та и тэди кед то не баш найлепшэ за дзецко, але надумали ше першэ дакус одпочинуц и попіц дацо.

Матейова мама пошла до іх апартману, уварела кафу и порыхтала сок, а веџ шыцкі пошедали на терасу.

Матей и Филип ше кормацали на карцельох як квокі на вайцох, ківали з ногамі, а попатрункі им віше баргей бежали на морйо.

Віпіли свой сокі швидзе як мацери свою кафу и оцове паленку. Поправдзе, оцове віпагтра ані не уживівали у свой паленкі бо ше цошка обидвоме стресали и швидко залівали з воду – але, то озда даяки обычай же хлопи кед ше стретнію, попію по погарик паленкі – роздумовал Матей.

Відзел же и дідо даекі зна попіц кед ше дацо велькі славі лёбо кед им приходза госци. Тато волеў піво лёбо ко-ка-колу, але найчастейшэ влеще піл лем воду з лядом и з ліму-

ном,

– Гайде, попіли сце уж, – дакус несцерпезліво вібухло з Матея. У істей хвилькі знал же го чека „язікова юшка“ бо мама окреме наказала же муши буц шорови и сцерпезліви, же не шме допівац же би ше робело тото цо вон жада, але муши чекац же би ше госци дакус одпочинули.

Мама попатрела на ньго з „гевтім“ попатрунком кед слова непотребни, а вон ше дораз почал браніц – га, чо, ніч сом некультурне не гуторел. Відзіш же су не вистати, нагей Филип же ти не вистати, – обращал ше гу Филипові обчекующи потримовку. На Филиповіх родичох не патрел бо ше бал чи не увидзі даяки прекорни попатрунок.

– Не, не вистати сом, – одвітовал Филип и з ошміхом, які знаю мац лем дзецы кед жадаю розпушиц шерца своіх родичох и посцігнуц же би им віполніли жаданя, обращал ше гу мацери – могли бізме ше по-йсц купац, мамо? – відзел же сій цошка не по дзекі, та дораз дожложел – гоч лем ми, хлопи.

– Кед татове пойду з вами, може – одвітовала и попатрела на Матейову мацер обчекующи потримовку. Гевта махла з главу, потвердзующи и ледво скрывающи шміх пре слово „ми, хлопи“.

– Може – гварели оцо-ве истогласно, ідзэме ше пре-блечиц до купаціх и по руч-нікі.

Шыцкі штирме „хло-пи“, нестали у секунды.

Мацери оддихли, тэраз конечно можу помали пиц свою кафу, бешедовац о женскіх темах и планах за дні на рочным одпочивку.

Агнетка
Костелник Балатинац

Лето - найкратша рочна часц

У прешей класи сом научел рочни часци. Яр, лето, ешень и жима творя календарски рок. Ей, кед би ме тераз видзела моя мама, пишела бы ше як я точно шоруем рочни часци, гоч не знам прецо рушаме праве з яру? Чул сом од старших товаришох зоз школи же ше календар учи кус познейше. Забул сом кеди. Але, добрае. Кед их увидзим, мушим ше им опитац чи ше календар не состоі зоз дньох, тижњох и мешацох? Як то же тераз ту и рочни часци?

Вязане за рочни чесци, можем повесць же ми вецей-меней, односно меней-вецей ясне. Не шлем вжац до огляду и хвилю вонка, як на приклад жиму без шнігу. То ме буні. Надумал сом же то не вежнем до огляду, бо я любім кед ми шыцко ясне. Гэта цо ше ми не поспышело похопіц то же чом лето тирва так барз кратко. Мам чувство же школа вчера закончала, а я ше нешкі знова рихтам за початок школи, односно за ютре. Лето ми було длугоке лем у юнию, кед сом кожды дзень мушел исц з маму и татом на роботу. Шокирал сом ше кед сом похопел же одроснути не маю разпуст. Вони маю роботу и маю хижу. Я мам маму и тату хтори робя ведно. З огляdom же сом недосц вельки же бим сам оставал дома, мушел сом з німа на роботу. А там допитосц на квадрат! Не знам точно цо значи на квадрат бо ше то учи познейше зоз математики. Іще віше сом на два плус три. Од муки сом повязал допитосц и на квадрат, и почал сом вигледовац рботоне место дзе ше ліча людзе. З каж-

дого боку сом лем чул „пуш“, „не рушай“, „стань“, „мушиш ше склоніц“, як кед бим не знаў же ше не шму рушац медицински ствари хтори служа за лічене людзох. Пречихнул сом то бо ше ми не сцело толковац же сом надосц вельки же бим похопел дзе ми не место. Тиж так похоплюем же сом дзецко и же ми не место на роботи, а заш сом лем мушел там препровадзовац свой драгоцені час разпуста. На концу мешаца опітал сом ше мами чом сом не достал плацу? Попатрела през мнене и гуторела най ше опітам татові. Не опітал сом ше му. Ганьбел сом ше ознова поставіц тото пітане бо сом, поправдзе, ніч мудре не робел. Мами ше шлем шыцко опытац. Пред ню ше не ганьбим.

Там дзе ше людзе ліча шедзел сом у амбуланти и патрел длугометражны рисовани філми. Едино ми то було дошлебодзене покля сом не могол буц и сланей хижі. У сланей хижі ми було наймільшее препровадзовац час бо сом ше могол бавіц „як би було“ бавіска. Зозней сом мушел висц вонка лем кед би даєден од дохторох вошол нука же би ше опущел медзи двома терминарами. Най ше разуміме, не завадзял сом им и шмел сом остац з німа. Але, як сом им могол по-

весц же вони мнене завадзаю? То би пришло по мамово уха и вец бим зобразіл свой.

Початком юля з татом сом пошол на морё дзе нас дочекали баба и дідо. Мама осталася чувац обісце. Було барз забавно исц спац у шматох зоз пляжы. Порадзели зме ше же то не повеме мами. Зац лем, чым сом ю збачел кед зме прішли дому гварел сом ей же сом спал у купаціх гачкох и же сом мал капри по пупок. Най зна же глупосци дошлебодзени кед ей нест. Пошвидко потым ішли зме фамеліярно на морё. То барз любім. Ми маме квартель на морю, та ми там як дома. Односно, дома ми як и там. Озда. Було горуцо, але зац не нателью же бим ше од рана до вечара не могол бавіц зоз товаришами з моря. Вони тиж маю квартель у будинку дзе и ми. Вони тройо, а я сам. Ведно творім парне число и досц нас за шыцко и койцо. Муряли зме ше у морю, вожели на каяку, ішли лапац риби и остатнього дня лістованя подаровали зме себе одход да

кина без родичох. Кед сом ше врацел дому, пришла моя баба хтора жиє далеко. Єдну ноц зме спали ведно. Було то перши раз у моїм живоце, а вец сом не спал з ню. Найчастейше шпим з татом бо йому не завадза кед ше розруцам по посцелі як медуза. Мама за тото не сце ані чуц, бабу сануем, а тато єдноставно тато. Вон досц мочни же бишицко поднессол.

Остаток лета препровадзел сом на купаню у лаворе, кади або на базенох. Окреме сом мерковал хторого дня ше заліва трава у дворе. Маме другою пластику на котру ше заквачи черево з воду и вода пирска по цалим дворе. Дзень кед можем бегац попод такого водоскоку наволал сом шветочни фестивал. Ніч ми не завадзала. Не

завадзала ми ані жимна вода, ані блато, ані мацерово пригваряне бо ме знова муши преблекац. Лемцо не сом ю нагварел най бега зо мну. Обещала ми же будзе нарок, идуцого лета. Увидзиме.

Пред конец леста почал сом

повторйовац градиво першай калси. Покус ше трапим з математику, а и горватски ми не найлепши. Добре же ту цали час мойо мама и тато, и верим же ведно освоїме и тоту вельку другу класу.

Панонска морнарка

НАША УЧИТЕЛЬКА

Учителька наша млада
крашнє зачесана,
и до школи віше приходзи
барз поприберана.

Ципели ёй на запетку,
блузна вишивана,
а сукенка по колена,
дакус плисирована.

На ташки ёй били мотиль,
под нім красне квеце,
ноши амрел кед диждж пада,
найкрасши на швеце.

Красна нам є и весела
учителька наша,
але кед ше гласно шмес
теди є найкрасша.

Лю. Гаргай

NAŠA NASTAVNICA

Nastavnica nam je mlađa
lijepo počesljana,
u školu nam dolazi
jako dotjerana.

Cipelice, potpetice,
košulja vezena,
a suknjica plisirana,
tako do koljena.

Na torbi joj bijeli leptir
ispod njega cvijeće,
a kišica kada pada
s kišobranom šeće.

Prekrasna je i vesela
naša nastavnica,
a kada se glasno smije
prava ljepotica.

Lj. Harhaj

ДОПИТА ПИСНЯ

Мирослав Антич

Так ми допито
же нє знам ћо бим зоз собу.
Кед виходзиме зоз школи
спущим шапку на ліве око
и побиєм ше зоз трома,
лем же би ме видзели дзивчата.

Дзивчата шмишни створеня:
ногати,
округли,
пегави або кратковидни,
лем спрэведаю и огваряю
и пишу любовни писма
та ми их кладу под лавку.

Мнє шицко тото допите.
Заш лем, пречитам писма,
препишем найкрасши слова
— кеди-теди ше ми здаю,
а зоз гевтого ћо остане
правим паперово ладі,
правим птици,
солянки,
жаби
и ніби ше бавим
— а так ми допито.

ЄШЕНЬ У ГОРОДУ

Сцигла шива єшень,
лісце пожовцело,
на високих древкох
вецей стац нє сцело.

Спадло доокола,
озда так лем муши,
кед по нім преходзиш
труши ше и суши.

Лавочки у парку
празни, зармуцени,
хвиля віше жимнейша,
та су зохабени.

Лю. Гаргай

Допито ми и одроснуц,
ношиц цесни ципели
и оженіц ше.

Гевти ћо одрошню перше ше днями мержа,
вец ше днями вадза.

Лем ми жаль оца.
Кед би остал хлапец, як я,
неже бизме ше крашнє могли пайташиц
и ведно ше залюбіовац
до наставніцы з исторії.

Шицко инше ми допите.

Так ми допито
же нє знам ћо би зоз собу.
Але, спущим шапку на леве око
и побијем ше ище зоз трома
аж и кед нет дзивчатох.

Порихтала Андрея Магоч, проф.

JESEN U GRADU

Stigla siva jesen
lišće požutjelo,
na drveću vitkom
stajt nije htjelo.

Palo naokolo
valjda tako mora,
runi se i šušti
gdje god stane noga.

A klupe u parku
prazne su i snene,
vrijeme je hladnije
pa su ostavljene.

Lj. Harhaj

Перши дзень школы

Благослов школьніарох

Школски бренчок означаў початак новага школскаго рока и за школьніарох Основнай школы Чаковцы. Найбажней були возбудзены седмёро школьніаре першай класі хторы першы раз шедлі до школьніх лавкох. Же би тата подяя за іх была окремна, вішне ёсць астараю учителькі и школске руководство. Школьніарох у матичнай школы у Чаковцах и подручных школах у Міклошевцах и Беркі обішли општynскі начальнік Мілан Грубач и директорка школы Маріна Балич. Вони дзецем пожадалі вельмо успіху у школы и подаравалі пригодны дарунки котры обезпечела Општина.

Першого дня нового школьніка року за школьніарох, родичнох и роботнікох школы була одслужжена Служба Божа у церкви Св. Якіма и Аны у Чаковцах, котру предводзел о. Крэшымір Арачіч хторы наглашал же школьнікі рокі то час кед ше творыя найкрасаші здогадована за цалі живот и поволал дзеци же бі добрае віхасновали тоты хвилькі за учене и дружене.

Леся Мудры

Дарунок од Општynі

Благослов школярох на початку нового школскога рока у Петровцох

Свята Служба Божя у петровской церкви Покрову Пресвятыя Богородици

Внедзелю, 15. септембра у Служби Божай на 10 годзин, петровски школяре, як мали так и старши, а тиж и студэнты, вёдно зоз о. Віладіміром Седлаком и другіма вірніми заволали благодат Св. Духа и Божи благослов на початку нового школскога рока. На Служби Божай були и петровски учителькі, що школяром окреме було мило видзіц.

У Петровцах красни обічай благословеня школярох – „на училища грядущих“ обновлені скорей 14 роки, а дакеды бул обовязковы у кождай парохії. Тот церковны обряд ма свою постановену форму ище зоз часох Хабзбургскай монархії и по нешкіа остал лем ѿ не ў жридловей формі. Предпо-

Школяре зоз торбамі порихтаним за благослов

ставя ше же и скорей існовал у дзеюдных краіох, ал€ од часох царицы Марії Терезії запровадзены як обовязковы у цалей нешкайшай Стредней Еўропы (Австрыя, Мадярска, Горватска, Словенія, Сіверна Італія, Баварска, Ческа, Словачка, Сіверна Румунія, нешкайша Войводина, Галиция и Закарпате).

Добри постанові зоз прешлюсци намагаме ше пестовац і у наших дньох, окрэме кед видзімі же тот обічай и другі хрыстиянє коло нас тиж пестую. З недзелю благословеня школярох у Петровцах традыцыйно почина и парохіялна віронака.

о. Віладімір Седлак

Повязаносц / Connectivity

Почал ішце ёден нови школски рок. Роз порядки годзинох разпісаны. Попри порядних годзинох дополнюю ше віборни предметы, додатна настава, секції. Ту и музична школа, фольклор, спорт, парохиялна віронавука и други програмы. Оформлюю ше Teams, Viber, Whatsapp групи. Важне буц повязані!

Дзепоёдны групи повязую школьнорох зоз класи, други членох спорцкого клубу, трэци школьнорох музичнай школы, штварти членох КУД-а. Існуе аж и швічкарска Viber група у дзепоёдных парохійох! Коло дзецах паралельно ше оформлю подобны групи и за родітэльох. Повязаносц у групох будзе и чувство прыпадносці гу одредзеным стварносцом котры на одредзени способ маю упліў на нашо формоване и унапрыйоване.

Од дзесцінства, уж по Святым Крэсценю, ми повязаны прэйг нашых родичнох зоз християнску заесніцу. Од дзесцінства, перших молітвох, доходзеня до церкви, віронавуки, одрастаня у віри, ми будуеме свой християнски характер. Парохиялна заедніца то наша група у котрой ше вітвярое духовна інтеракцыя: ту ше през цек рока упознаваме зоз Божым Словом - Св. Пісмом, упознаваме християнство, його вредносці, кріпімі ше у Св. Тайнох (Sakramentoh). Не забувайме свой активносці и у тей нашей групи.

Ішце ёдна ствар тиж важна у нашым повязаванью. Важне мац добры інтернет сігнал! Без нього шицкі нашо віртуалні групи мертві, цала віртуална постава без інтернет сігналу

престава.

Так и у вірскім живоце. Без молітви, нашай духовнай повязаносці з Господом Богом, нашо хрыстиянство як енциклопедія, громада фактох котра крашнє формулована, а у живоце ридко, або парціяльно хаснована. З оглядом же ми шицкі дзеци сучаснай технологіі, позната WiFi сличка могла бы нам послужыц за преверайоване які наш духовны „connectivity“.

Предклад же бы кіажды смуга була ёдно питане...

Шейсц смуги, та тельо будзе и питаня. Кельо позитивни одвіти, тельо будзе и зашвиці смужкі, а тельо наисце моцна и моя духовна вяза з Господом. Ния и питаня... Яка моя прыватна молітва, чи ше знам прэжегнац и помодліц? Чи ідзем до церкви внедзелю або голем на велькі швёта? Чи ходзим на віронавуку? Чи почітуем и слухам родичнох? Чи сцем помогнунц пайташові котры у потребі? Чи совісно окончуем свой школьнай службісці?

И??? Кельо смужкі швицаци??? Кед вяза моцна, вец супер! А кед ше видзи же наш духовны сигнал (signal strength) дакус слабши, ту нагода же бізме на себе вецей робели и ствар на лепшэ пременели!

Щешліві вам и благословені початок нового школьнага рока!

о. Владимир Седлак

Отримана Летна школа за основношколски возраст у Ораховици

Учащі Летній школи

У організації Союзу Русинох Республіки Горватській од 30. юния по 7. юль отримана Летна школа за основну школу у Червеним крижу „Школи у природи“ одпочиваліща „Меркур“ у Ораховици. Од таборованьох, семинарох по нешкайши Летни школи, Летна школа того року означає 59. роки своєго існовання и дійствованя.

Летна школа Русинох Республіки

Горватской ма за циль очуванє национальногого ідентитету рускей национальней меншини у РГ, виучованє мацеринскаго язіка, упознаваня зоз терашњосцу и прешлосцу Руснацах, развіванє национальней культуры и розвиванє творчосци на национальнім языку.

Активносци котры ше запровадзали у Летнай школи то порядна настава од

Літературни вечар

Годзіны руского язіка зоз учительку Марію Блотней

Годзини руского язика зоз учительку Лесю Мудри

Розвага у базену

штирох годзинох дополадня, два годзини шлебодних активносцох пополадню, літературни вечари и тематски преподаваня, культурни, спортски и рекреативни активносци.

Шлебодни активноисци ше отримовали после порядней настави у пополадньових годзинох, а були реалізовані роботні по групох: у фольклорнай групи могло ше научыц основны элементы руских народных танцох, у шпивацким хору научыц шпиванкі у народним и забавным духу.

Тематски преподаваня отримовани у вечарших годзинох: літературно-музычны вечар бул пошвецены 120. роцніцы Ідилскага венцу „З мойого валала“ Гаврыла Костельника, зоз вирскага жывота отримане преподаване паноца Владимира Седлака зоз Петровцох, а преподаване зоз першай помоцы отримала Марлена Брстило.

Культурно-забавни активносци организаваны после вечери, а зміст тих активносцох предкладали самі школьніе, а ўдну часць і учитель. Был организаваны квіз знання, потым пантоміма, танец зоз карсцелями, караоке ітд.

Спортски и рекреативни активнос-

Забавны бависка вечаром

Преподаване зоз вирскага жывота отримал паноцец Владимир Седлак

ци отримовани у пополадньових годзинох под час пополадньового одпочивку. На адекватных теренох отриманы турнір у малим футболу, турнір у гранічарох, а на базену турнір у плаванью.

Вше час за фодбал

Учене танцох

Бавело ше и столни тенис

Рецитаторки на литературним вечару

Упознац знаменітосци краю у котрим ше отимала Летна школа барз знача у настави, и з тей нагоди организовані вилет до „Ружици граду“ и нащивене „Ораховицке озеро“.

Закончуюци концерт конецьшицких активносцох котри означени зозулятурну програму. Пред родичами дзецеох

котри участвовали у Летней школы, то представяне главней часци активносцох цо школьре научели же би презентовали седемдньову роботу Летней школы.

У Летней школы участвовали ведно зоз наставніками и школярами 57 учащінки зоз Петровцох, Миклошевцох, Вуковару, Осиеку, Винковцох, Старих и Нових Янковцох, Пишкуревцох, Чаковцох, Райового Села, Гуні, Загребу. Летна школа ше отримує з финансійну потримовку Министерства науки и образованя, Ради Рускей националней меншини городу Вуковару, Општини Стари Янковци, Општини Богдановци и Вуковарско сримской жупаниї.

Вилет на Ораховицке озеро

Звонко Костелник, проф.

ЗНОВА ШЕ ТАНЦОВАЛО ЧАРДАШ У ЦЕНТРУ ЧАКОВЦОХ

Миклошевски Говлячата

Млади задругаре

Зоз традицийним дефилеом и чардашом опрез Мадярского дома, у Чаковцох 7. септембра почала дзецинска манифестация „Чак“. Дружене за одроснутых и дзеци з приказом традицийних и сучасных шпиванкох и танцох, а з цильом їх чуваня и промоциї, организовало домашнє мадярске Културно-уметніцке дружтво „Чаковци“. У програми участвовали мадярски дружтва зоз Чаковцох, Старих Янковцох, Вардарцу, Герену (Мадярска), горватске КУД „Антун Густав Матош“ з Товарніку и два руски дружтва, Дружтво „Руснак“ з Петровцох и КУД „Яким Говля“ з Миклошевцох. Миклошевчане ше представели зоз двома танцами. Младша дзецинска група под руководством Лесії Мудри одтанцowała „Палічкови танец“, а подростковая група котру водзи Виолетта Гириловати

ковцох, Старих Янковцох, Вардарцу, Герену (Мадярска), горватске КУД „Антун Густав Матош“ з Товарніку и два руски дружтва, Дружтво „Руснак“ з Петровцох и КУД „Яким Говля“ з Миклошевцох. Миклошевчане ше представели зоз двома танцами. Младша дзецинска група под руководством Лесії Мудри одтанцowała „Палічкови танец“, а подростковая група котру водзи Виолетта Гириловати

танец „Шаришка полка“.

Манифестация „Чак“ була добра нагода и за членох школярской задруги „Ябуковац“ представиц свою роботу. Млади задругаре з ОШ Чаковци вредно робели цали школски рок, а результат їх роботи могло ше видзиц на богато ушореним предайним штанду. „Ябуковци“ указали поднімательну скопносц, предали велику часц своей продукції и обезпечели себе значни финансийни средства котри им помогню у дальнейшой роботи.

Манифестацию нацивело красне число патрачох. После програми велі остали на друженю и забави зоз плеховым оркестром „Чаковски бетяре“ домашнього дружтва.

Шаришка полка

Леся Мудри

КУЛТУРНА МАНИФЕСТАЦІЯ МИКЛОШЕВЦІ 2024

Танец «Грушка»

Шестри Рахела и Ребека Красник

Хлапци порихтани за «Палічкови танець»

Як и каждого року, наймлдаши члени миклошевського КУД „Яким Говля“ наступили на 39. манифестації Миклошевци 2024. Їх виход пред публику више виволашири и длогоки аплауз. Мушиме припознац же наймладших у наших дружтвох ест више меней, а Миклошевчане ше указали на вецеј способи, як танечніки, шпиваче у хору и у дуету, цо ошвижене каждой програми, и будзи надію же ше любов гу рускей култури предлужи и у бидучносци. Винчуєме им на красним наступу и чекаме их и на других манифестаційох.

Вера Зелинац

Наймладши танечници

Соботови наступ на програми «Поздрав ровніні»

26. СМОТРА ФОЛКЛОРУ „ЧАК 2024.“

„Голубчата“ и „Голубки“, дзецински групи Дружтва „Руснак“

Всеботу, 7. септембра, у организацији КУД „Чаковци“, у Чаковцох отримана 26. Смотра фолклору „ЧАК 2024.“. Смотру отворел началнік Општины Томповци Милан Грубач. Наступели осем културни здруженя, од хторих и једно з Мадярскай. Попри мадярских, наступели и два руски здруженя. Дзецински групи „Голубчата“ и „Голубки“ Дружтва „Руснак“ представили часц културног скарбу Руснацох. Облечени до кодификованого народног облечива панонских Руснацох, солистки Дора Гречешин, Катя Сопка и шпивацки групи одшпивали даскельо дзецински и народни руски шпиванки. Покровитель Смотри бул Совет за национални меншини РГ, Вуковарско-сримска жупания и Општина Томповци.

Наталия Гнатко

ЧУДЕСНИ ШВЕТ

„Криви“ лес

Тото незвичайне место – „криви лес“ – у оригіналнай назви „*Krzywy Las*“, находзи ше на сиверозаходу Польской, коло малого варошу *Gryfino*. Веліт тот лес нащивю прето же их цикави мистерия котра ше там случела.

Тото спомнунте подручне познате по древох сосни чийо стебла маю форму латинскей букви «J». Фаховци-науковци котри преучую тот лес, гваря же ёст коло 400 таки стебла. Цикаве и тото же векшина стеблох ма викривеня унапрямени ґу сиверу.

Преценює ше же су посадзени медзі 1930. и 1945. роком, а же були стари меди 7 и 10 роки кед их цошка викривело. Криви стебла рошню и до висини од 15 метери. Викривеня на дзепоедных древох високи и до 3 метери, после чого стебло знова рошнє просто.

Исную даскельо теориі прецо тоти стебла викривени, але ані ёдна точно не твердзі цо ше то и чом случело. Ёдна з теорийох гвари же их хтошка так з наміру формовал же би их похасновал за правене меблю. Друга теория гвари же под час Другей шветовей войни по тих стеблох прешли танки и же так настали тоти очкодование. Треци веря до того же млади стебла у розвою закрило вельке количество шнігу, та ше прето у росту викривели.

Гоч ані ёдна теория не потвердзена, науковци ше з ёдним складаю – же викривеня настали пре людски фактор.

(жридло: интернет)

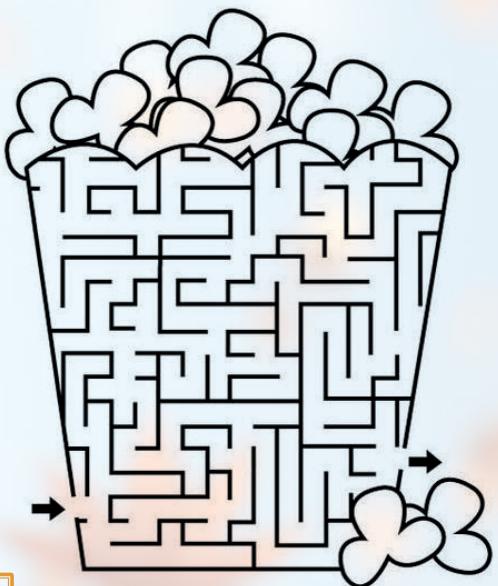
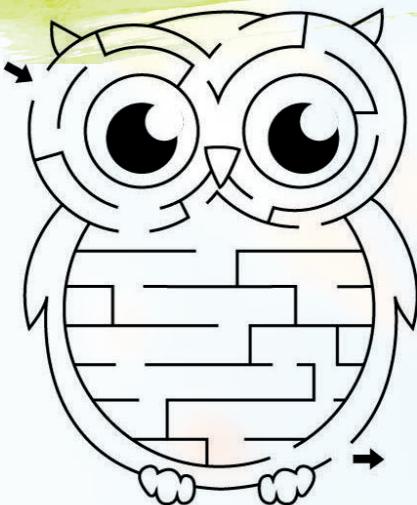
Забавни боки

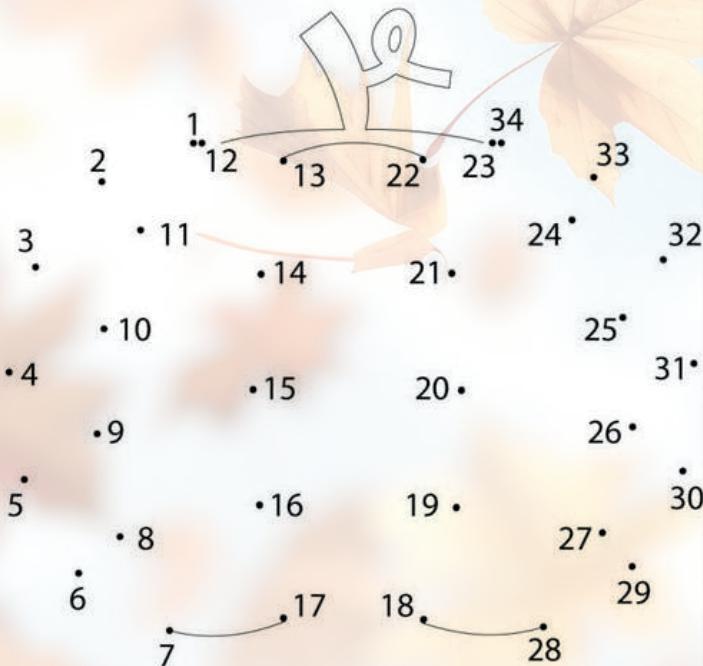
Найдз 10 розлики!

Найдз виход през
лавиринт.

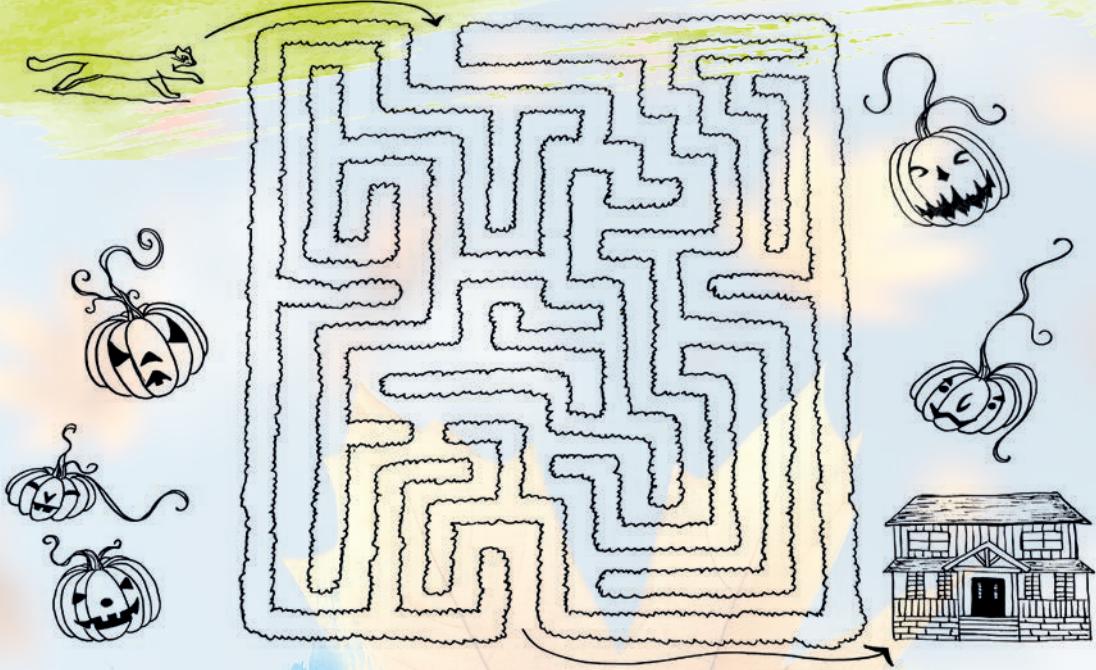

Найдз виход през
лавиринти.

Повяж числа
од першого по
остатнє.

Достанєш
слику котру
можеш
вифарбіц.

ЗАГАДКИ

* 1

„На њих лепше видзим я“ –
гвари дідо стари,
„Кед их не хаснуєм,
ношим их на глави.“
(окуляри)

* 2

У мене вода швижка
вше на столе стої,
за ручку ме лапаш
кед биш сцел пиц води.
(канчов)

* 3

Вше є у истим корице
и у ней рибки плїваю,
води зоз велїх поточкох
до ней ше улїваю.
(рика)

* 4

Помедзи зуби люби длобац
прето є и направена,
закушиц ю не цикаве
бо є цала древена.
(зубодлобка)

*

„Kroz njih bolje vidim ja“ –
стари дједа каže,
„kad ih ne koristim,
na vrh su mi glave.“
(naočale)

*

U mani svježa voda
stoji na stolu,
za dršku me uhvatiš
kad bi pio vodu.
(bokal)

*

Uvijek je u istom koritu
i po njoj ribice plivaju,
vode iz mnogih potoka
u nju slijevaju.
(rijeka)

*

Između zubi voli čačkati,
a za to je i stvorena,
zagristi ju nije zanimljivo
jer je cijela drvena.
(čačkalica)

ЕШЕНЬ

Кед придзе ёшень дні жимнейши и похмарене.
Почина школа, а у школским дворе сходза ше
школяре. У виніци ше обера грозно. З древа
пада лісце и леци вшадзи. Любим ёшень.

Міна Гарди, 3. класа, Петровці

ЕШЕНЬ

Кед придзе ёшень часто пада диждж, та ношим
амрел. Слунко слабше грее, та облекам якну.
На древе узрети грушки и яблука. Любим єсц
компот з яблукох.

Салома Аризанович, 3. класа, Петровці

ЕШЕНЬ

Кед приду ёшень слунко слабше грее. Птици
селідбеніци леца до цеплого краю. У овоцніку
узрети яблука и грушки, а у виніци грозно.
Часто дує витор, та лісце леци на шицки боки.

Магдалена Барна, 4. класа, Петровці

ЕШЕНЬ

Пришла ёшень и принесла дижджовни дні,
мольгу и витор. Забренкал школски бренчок и
почала школа. Селяне ше радую бо з поля дому
привожа узрету, жовту кукурицу. У овоцніку
ше навелько обераю яблука и грушки, а у
виніци пахняце грозно.

Милош Гарди, 4. класа, Петровці

ЕШЕНЬ

Гоч навелько зрею
яблука, грушки и бишалми,
я ше радуєм ёшеній
бо ище ест и гереги и дині.

Вешеній слунко слабше грее,
рано молга, през дзень похмарене,
гоч и витор часто дуе,
мне то шицко радуе.

Дориян Грецешин, 5. класа, Петровци

ЕШЕНЬ

Вешеній похмарене, пада диждж и часто молга.
Дозреваю яблука, грушки и грозно, а ище ше
найдзе и даєдна герега и дinya. Початком ёшеній
у Петровцах Кирбай и барз ше
му радуем.

Борис Шовш, 5. класа, Петровци

ЛІТНІ ОДПОЧИВОК

Мне летни одпочивок прешол швидше як
иншак. Було барз горуцо. З товаришами сом
кажды дзень бавел фодбал, на бициглох зме
ше вожели по Петровцах, приповедали и
бавели видео бависка на мобільним телефону
до позних годзинох. Часто сом з Рафаелом и
Франом ішол на базени до Борова Населеня.
Ми, осмаки, на початку школскога рока мали
зме матуралне. Ішли зме до Биограду на
Морю и були зме змесцени у готелю Адриа.
Купали зме ше у морю, шайтали през город
и то нам була присмна розвага. Кед зме ше
врацали дому, нацывели зме музей Ніколи
Тесли, хтори не бул барз вельки, але мне бул
барз интересантны. Так прешол мой летни
одпочивок.

Неманя Курди, 8. класа, Петровци

ЛІТНА ШКОЛА

Дознал сом того року же ше Летни школи
у Горватской организую уж 59 роки. Спот-
чатку то були семинари за младеж, а потым
школа яка є и нешка. И того року ше Лет-
на школа Руснацох отримовала у Ораховици.
Там були школяре з Миклошевцах,
Петровцах, Вуковару, Винковцах, Старих
Янковцах, Пишкуревцах. Єден тидзень
зме ше дружели, бавели и учели. На наста-
ви зме учели о языку и культуре Руснацох,
мали зме преподавания о литературе и вири.
Пачела ше ми настава бо була лёгчайша як
у школи. Але заш сом лём волел час кед
зме ше могли дружиц. Вечар зме дараз пат-
рели філми и фодбалски змаганя, мали
зме забавни бависка и конкурси. Побид-
ніки достали и мали награди. Я достал ба-
виско – пластични жабки. Всаботу зме не
мали наставу, але вилет на озеро. Там зме
ше купали, бавели ше и єдли сладоляд. Па-
чело ше ми у Летней школи и любел бим
пойсц до неї и нарок.

Андрей Хома, 5. класа, Миклошевци

ПІСНЯ ЁШЕНІЙ

Ешеньски витор дробне лісце ноши
и о ёшеній писню шпива.
Зоз зарю цеплу слунко ище гласка,
але вше слабше.
Школьром дзвери школа отворела:
Витайце, дзеци!
Ластовка з кридлом махла, одлєцела
до цеплих крайох.
Задуркал дижджик по облаку
ёшеньску смутну писню.

Антонио Бучко, 6. класа, Миклошевци

Е	Л	Е	К	Т	Р	О	М	Е	Х	А	Н	Ї	Ч	А	Р
Е	Л	Р	А	З	Е	М	Л	С	Д	Ї	Л	Е	Ц	Ц	В
Л	К	Е	Е	В	К	У	Д	З	Е	Л	Я	Р	У	Ь	О
Е	Ш	Л	К	Р	Т	Р	Ї	Л	Ш	И	Т	К	Л	Р	Д
К	Р	У	О	Т	Е	О	П	Е	К	А	Р	А	А	А	О
Т	А	Р	С	М	Р	Ф	Л	М	Е	А	В	Х	Д	Ч	И
Р	Д	Ш	Е	Т	Ф	О	М	А	Р	О	У	Т	Р	И	Н
О	Я	Л	В	К	Е	Е	Н	О	К	К	С	К	У	Р	С
М	Л	О	Г	И	И	Р	Р	Ї	Л	О	Е	А	М	Т	Т
О	О	С	А	Ч	Н	Р	Я	А	Ч	К	В	Ч	А	К	А
Н	Д	Е	Л	А	Л	Я	Т	Л	В	А	О	А	Р	Е	Л
Т	А	Р	А	Р	Н	Ї	Р	Ш	У	И	Р	Т	Ч	Л	А
Е	Л	Є	С	О	Р	У	Б	А	Ч	М	П	Я	В	Е	Т
Р	С	Ч	А	Б	А	Л	Д	О	В	Е	Р	Д	Л	А	Е
К	А	В	Т	О	М	Е	Х	А	Н	Ї	Ч	А	Р	О	Р
И	К	Ї	Н	Д	Е	Р	В	И	Р	П	О	Ь	Л	О	П

АВТОКЛОМФЕР

АВТОЛАКОВАЧ

АВТОМЕХАНІЧАР

ВОДОИНСТАЛАТЕР

ГАЛАС

ДРЕВОДЛАБАЧ

ДРУМАР

ЕЛЕКТРИЧАР

ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧАР

ЕЛЕКТРОМОНТЕР

ЕЛЕКТРОНІЧАР

ЗЕМЛІДЛІЦ

КЛОМФЕР

КОВАЛЬ

КУДЗЕЛЯР

КУХАР

ЛІСОРУБАЧ

МУЛЯР

ОРАЧ

ПИВАР

ПЕКАР

ПОЛЯР

ПОЛЬОПРИВРЕДНІК

СЛАДОЛЯДАР

ШВИНЯР

ШЛОСЕР

ШТРИКЕР

ШУСТЕР

ТИШЛІР

ТКАЧ

Лю. Гаргай

Кед найдзеце задани поняца, достанеце ище ёдно хторе их шицких повязує

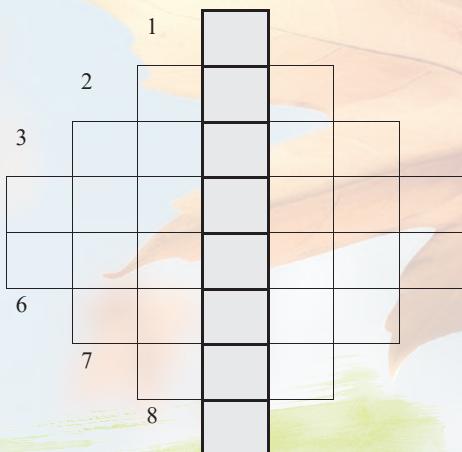
30 интересантносци о животиньох. I часц:

- 1) Ной може бегац швидше як конь. Ной самец може ричац як лев.
- 2) Пергаче ёдини цицаре хтори можу лециц. Кед виходза зоз пещери віше рушаю на ліво.
- 3) Тигри нє маю смуги лем на шерсци, але і на скори. Не існую два тигри зоз истима смугами.
- 4) Блихи можу скочиц и до 200 раз вісше од своєї висини.
- 5) Мачки маю 32 мускули у кождим уху.
- 6) Брамушки нігда нє шпя и нє маю плюца.
- 7) Мотилі можу видзиц лем червену, желену у жовту фарбу. Смаки препознаваю зоз ногами.
- 8) Шлімаком може вироснуц нове око кед же даєдно страца у нєщесцу.
- 9) Жирафов язык чарно-белавей фарби.
- 10) Горбати кит ма найгласнейши глас од шицких живих существах.

(предлужує ше)

Порихтала Лю.Г.

A	M	A	A	H	I	X	A
A	L	A	R	Y	T	A	A
P	O	O	D	A	B	F	P
A	R	E	X	I	H	H	O
M	F	A	R	L	L	A	B
A	A	E	H	A	E	A	E
T	Я	А	L	I	Я	M	Д
B	И	P	C	A	B	I	Я

АВИРЕЯ

АНА

АХИНААМА

ВИРСАВИЯ

ДАЛИДА

ДЕВОРА

МЕЛХОЛА

ОРФА

ТАМАРА

РУТА

ЯИЛА

- Белгия
- Забавне попладніс або вечар през жиму
- Білзе, барз пахняце квеце хторе квітне у юнио
- Мале нашене
- Прощивно од младосц
- Ірінка або...
- Ганча по горватски
- Австрия

Кед точно ришице крижальку у шивих польох достанеце назуву танчніці у балету.

Рашене: Б;балделяя;нашленко;старосц;Іріна;Ана;А.

Кед найдзеце задани мена женох зоз Старого завиту, достанеце ішце ўдно.

Рашене: Фенана

Александра Аризанович, 6.кл. Петровци

Дмитрий Сегеди, 2. кл. Петровци

Каролина Седлак, 2. кл. Петровци

Леа Бурчак, 5. кл. Петровци

Андреа Иван, 5. кл. Петровци

Борис Шовш, 5. кл. Петровци

Дора Гречешин, 1. кл. Петровци

Дориян Гречешин, 5. кл. Петровци

Мирям Лукич 1. кл. Петровци

Мирям Лукич 1. кл. Петровци

Катя Сопка, 2. кл. Петровци

Елена Папуѓа, 4.кл. Миклошевци

Мария Папуѓа, 6.кл. Миклошевци

Салома Аризанович, 3. кл. Петровци

Ванеса Аризанович, 1. кл. Петровци

Магдалена Барна, 4. кл. Петровци

Виолета Курди, 5. кл. Петровци

Мина Гарди 3. кл. Петровци

Милош Гарди, 4. кл. Петровци

Лука Мудри, 1.кл. Миклошевци

Йосип Оберман, 5.кл. Миклошевци

